Objicies 4o: Vitalitas aūs supnālis ē et
supnālis: q° n̄ pōt pducere a pōa nāli. Jnprimis retorqueo argu-
q. supnālitas aūs ēt ē vitalis, sed vitalitas n̄ pōt pducere ab hāc:
q° ēt solus hic n̄ pōt pducere hūc aūm. Et n̄ dist° conse-
quens, n̄ pōt supnālitas pducere a pōa nāli n̄ adjuta, Concedo
Consequens, adjuta, nego consequens. Vnde notabis n̄ bene aliquos
asserere vitalitatem pduci a pōa, et supernaturalitatem ab habitu
q. supnālitas et vitalitas aūs n̄ sunt aliquid quid distinctum: q° cā
quae producit vitalitatem, producit ēt supernaturalitatem, lēt specialr
supernālitas tribuatur habitui, et vitalitas voluntati, sicut specia-
lr tribuuntur aūs ratiocinandi rōali, et sentiendi āli.

Ex dictis colligitur quid dicendum sit ad
Loca Sanctorum Patrum asserentium totum nrum operari supnāle
ēē ex Deo. Dicitur 1° cum Magistro in 2° dist° 27 §° 3 ergo, totū nrū operari su-
pnāle tribui Deo, ut cā principali, n̄ qd ille solus operetur, sed qd ille so-
lus ut cā principalis operatur. Dicitur 2° cum Cōi TT. Recte tribui Deo totum
nrum operari supnāle, nam ēt particularis concursus nri liberi arbi-
trij illi tribui dēt, q. p gratiam praevenientem, et excitantem voluit nos,
neqe ēm opus sanctum operaretur, nisi ille vellet, et adjuvaret.

Sectio Vta

An requiratur auxilium insecum, an sufficiat exsecum

Sensus est, an pōa obedientialis possit se sola absq ullo auxi-
lio insito, ? solo extrinseco, hoc ē, an sufficiat potentia Dei et pōa ad praestan-
dum concursum indebitum ad hoc ut opeatur pōa obedientialis in aūm.
Dico 1° affir: Ita colit Schola Media Scti a S. q. hic 1° 2° n° 581.

Probat

Pbtr 1° q. Spes intelligibilis de facto concurrit ad actum fidei super-
naturalem elevata, q. natr. ii pot; atqui ii e aliquid insitum intrinsecum,
Cum Sti debt esse fidei intrinsecus intrinsi, et ii Spi: go Ma. Pbatr Major,
q. actus fidei e receptivum: go debt esse aliquod principium receptivum,
B ii agant aliud ii Spes: go Mi. Deinde et gratia elevat per
intellectum agentem sibi extrinsecum; Pbtr 2° q. in esse nulla videtr repu-
gnantia, q. ad hunc effectum pot intelligi supernaturalis et vitalis, q. ad supernaturalitatem
actus, sufficit, qd sit sic exigitiam, et virtus [illegible]; vitalis, q. ad vitalitatem actus ii
requiritr qd oia concurrentia sint insita, nam Ds tum loco causa 1a, tum
in loco obti e concurrentium efficiens actus, et tn ii e insitus pot, sed ex-
trinsecus, ut patet: go Mi.

Dices: Si Ds pot elevare potam obedientialem
per solum auxilium extrinsecum, semper illam ita de facto elevabit, ac
proinde ii dabuntr habitus fidei, spei, charitatis, luminis gloria M. R. conseqto
negt. sequelam: Ds ei debt elevare potam obedientialem modo magis connaturali,
aliquo modo connaturalis e illam elevare auxilio ipsi insito, qtis e habitus
fidei, spei, charitatis, luminis gloria M. aliquo satis e auxilium extrinsecum, qle e
illud, q. concurrit cum Sacramentis ad producendam gratiam.

Alterius autem assignat S. Thomas Doctam generalem,
nam oia auxilia qua sunt proprietatis gratia, ei ea in radicantr,
sunt insita, alr dicendum de illis, qua ii st proprietates gratia, neq in
ea radicantr, et hujus ultima causa e, q. ois natura seu essentia connaturalr
postulat potas sibi insitas ad suas operationes: gratia autem est e
loco T. T. est per modum natura seu essentia in ordine supernatli: postu-
lat igr potas sibi insitas, qles sunt habitus supernatls luminis gloria M. Aa
auxilia, qa Ds concurrit cum Sacramentis ii st proprietates gratia
neq in ea radicantr, imo st producentia illius. Unde ii e necesse qd
sint intrinseca.

Pro ista sua tam ois Sti

Pro Obvia Sria stant coj. Dona-
citi et a D. n. pro Obrez 1o. Pota n. pot exire in actu
Duin, quin prius adigite constituat potens in actu 1o. sed per
auxilium excitum in suppositio potentis: ergo Rsp. Antec. omni-
quia de facto eveniunt, quod a 2da constituunt in actu primo
potentias per applicationem Divina ejusdem, qua illis excita est ita
Gratia constituit in actu 1o per assistentiam excitam intellectus
agentis. S. Obrez 2o. Pota obedientialis, est sola
est in se improportionata in ordine ad actus
supernales: ergo indiget aliquo in se elevante et proportionante.
Rsp. dist. ant., pota obedientialis se sola sed cum auxilio tam
in se quam excito, est improportionata, nego ant.; sumpta sub
auxilio in se et excito nego ant.; pot igitur pota proportionari
per auxilium excitum ad eum modum, quo gratia omnium
proportionat ad eorum producendum per intellectum agentem sibi
excito assistentem.

§. 2us

Utrum Pota obedientialis sit relatus transcendentalis ad actus supernales

Pote affirm. Ita Vasq. disp. 1 ... n.
26 ... cum aliis quos citat ... et C. Arriaga in meta-
physica disp. 5. q. 6. n. 3 et 12. Pbatur 1o quia intellectus
... et sic de aliis entitatibus, sunt ... ad actus supernales
quos illos transcendentaliter respicit, ergo pota dicit ordinem transcendentalem
ad suos actus. Pbatur 2o quia relatio seu ordo transcendentalis
nil aliud est quam ipsa entitas ... qua ... causale
connexionem cum alio, talis, quod si illa ... impediri

T. 9. 21 ... cedat

ledat parit impediti ad eminentia ipsa eritus: qd illa
poa dilit ordinem transitum ad aliquid, qa implicaret
implicite tali aliquo; atqz poa obedialis implicaret
implicite esse supnali: qd poa obedientialis e rella-
tum transitus ad esse supnalis.

Contrar 2.do qd ideo defacto n̄ det
Crea poam obedientialem ad ceteram, qa e impediti: qd si
dederint impediti esse supnalis n̄ daret poa obedialis
ad illos. Pstat 2.o quia si daret, unus instus qui libere
poam obedialem ad V. Beam, hic instus eet diversus ab
a nostro, et sic in oi alius gratis conuenire: qd signa
e qd poee Codaliter V. Beam sit gratis ceale nostro
instus, et specialis suppleret tem ledzionem.

Pro contraria stat Pat. Furtadus
Torr.ca, Ripalda, et alii qs citat et sequit S. q. sec. 5.o 4.o n.
5092. Prob. qq. dovet 2.o et est talis, ut nega ... quia
si poa obedientialis fovet relatum transitum ad esse
supnalis, illi deberentur compria ad tales esse ... negat
hoc a sed proat ... qd cuilibet poa transitii nalis
debentur compria ad alios nalis: qd cuilibet poa transiti
obedientiali debentur compria ad esse obedientialis. ut
Neg.o Dari, diversa ratio e, quia poa nali cum debeant
alios nalis et debentur compria ad illos; at cum n̄ debean-
tur poa obedientiali esse supnalis, nec et compria debentur ad
illas. R.

Compria ad suos alios nalis ingenitu

Compria ad suos alios nalis ingenitu
hic alios respiciunt transitus a poa in complectu, et ordina

tw ad

ad illos: ergo si potentia obedientialis respicit transitum eorum super-
naturalis illi deberent comprincipia quae complerent ad efficiendos
actus supernaturales, quod est absurdum, siquidem talia comprincipia non
essent supernaturalia quia debita neque ipsi actus. Si neget. 2o actus, non enim
quia eo dicitur quod potentia naturalis respiciat transitum suos actus illi de-
berent comprincipia sed quia natura postulat, et potest illos producere
re: Unde ut potentia obedientialis existat, et transitum respiciat
non est necesse quod illi debeantur comprincipia, nec tendat in aliquid
sit peculiare illud exigendo, sed sufficit quod connectat cum aliquo
sit, quod sit: patet hoc exemplo aquae, quae respicit etiam calorem
quem potest percipere si enim implaret receptio caloris implaret
aqua et tunc calor non debetur aquae, nec aqua postulat comprincipia
requisita ad tantum calorem, alias postularet destructionem
suae frigiditatis et suae proprietatis.

Replicabis: Nullus est actus cui non
debeatur sua potentia: ergo et nulla erit potentia, cui non debeatur actus.
Sed actus supernaturales non possunt deberi potentiae obedientiali: ergo non
dicit ordinem ad illos. Nego consequentiam: antecedens et potentia sumpta
in dictione pro hac vel illa disjunctio consequens: quia nulla enim potentia
cui non debeatur actus, si sit potentia adaequata, quidquid sit, si sit potentia
inadaequata nego consequentiam, diversa ratio est, quia actus quoque sit res
postulantiam ad existendum, et sine potentia producente non potest
esse existentiam; at non omnis potentia postulat existentiam sui effectus
satis est capacitas ad illum producendum, seu etiam ad illum
recipiendum; aqua enim recipit calorem, quem tamen non pos-
tulat, imo ejus producit corruptionem absque ulla postulatione.

Objicies 2o. Si potentia obedientialis

respiciat

legit transitur ad Beam. log: qd qd° Deus intellum eleuad
nihil facit supra natam nostri intellus. Probat hoc, quod talis
bus obedialis e ex ipsa natura, et nil magis natale, quam illud, qd
e obedle. Resp. Deum elevando intellum mum semp facere
sa natam illius, hoc e supra id qd exigit, et s.a id qd e ei natale
q vires natales proportionale. Ad probem Resp. aliud ee obedle
aliud natale in hoc sensu, aliud e suscipere obedlr aliquem
terminum, et suscipere natlr, quia suscipere obedlr non includit
apetitum, aut exigentiam, suscipere uo natlr exigentiam
dicit. R.

Atq pro solutione advertendum Atqa potest
dari largum discrimen in modo Recipi-
endi terminum quia aqua e obedialis capalitas Recipiendi calorem, et
etiam igni e obedialis capalitas illum Recipiendi, et tn datur ma-
xima diffa, quia aqua e violenta talis Receptio et igni e conna-
turalis, sic Lapid. obedlis e capalitas motus ad centrum, et
sursum, et e contrarium, et tn unus motus e conalis, alter vio-
lentus et tertius medius; unde ex hoc concludit dari differentiam
potentiam natalem et obedientialem. Nam poa natalis n sol dicit
capalitem obedialem, sed et exigiam ad suos actus; at uo poa obe-
dialis sol dicit capalitem obedalem ad suos actus n uo exigentiam;
q probt qd Deus elevat intellum ad Beam n facit contra
sua ad qd dicit capalitem obedalem, sed facit s.a id qd exigit, et
in hoc stat extraordinarius favor. R.

Objec. 2.° Si poa obedialis Recipi-
cis transitalis esse sup natalis: qd et dicit exigentiam ad illos.
Probat hoc, quod poa obedialis dicit exigentiam ad tum sit.
Recipientis, diq this Reddat transcendentalis e tum Recipiens

Rellato

tellato: ergo Nra. Beat. Mai. q. exigia ac actiby inaptis ide sunt; atq actiby inaptis e ad bum sibi Dueniens: minor ostenditur, q. bum Dueniens e illud sine q. perficiar aliquid; atq sine tri bellati transcendentis perficiari tellati: ergo Nra. Si tri lrai actibi inaptum ee ad bum sibi Dueniens, pale, n ita iuo tellatum transcens: ita tri rnstrt Dr. N. Barato, q. de hoc quaerit bum, cur, stiles actiby inaptis post ee ad bum sibi Dueniens nari, n ita tri tellatum transcens, et ad istlutam reliquit ingh aind.

Reb tri ex Aga tum tellati transcendentis n ee sibi bum, sed multoty ee malum, ut pet in exeplo lapidis supra adducti, qui conecitur ea D motu violento, tri iuo exigentia, ac actiby inapti semp ee bum et numquam malum, cuius adeu e lao, q. efut superior, ejy e supnatis excedit uim actiuam ob sui nobilitatem, ac ex cl sum quia ee inaptum e ad lem proportionatam, ac naturi ac uelati peculiarem: at uo conexio, ac eeoty ordo e ad aliquid sit q sit, l sit uiolentum, l sit conale, l sit supernale, q. ex inegri perfeoe pot n dari actiby: ad ex inegri perfeoi n pot nari ordo, ut pet in ospoa Dra. tellata ad creas ut supra dixi.

Obez 4o: si poa docdiaty conehit efuab defectit pinbus, Angelus uidens intuini mystam ul cognied ois efuz pily, sed hoc e absurdum: ergo et illud. Ad dist. Mai. cognet ois efuz et supernaly pily quad an e, et ospicte Ddo mai. qd ad quid e, et ipse, nego Mai. sicut Angelus uidens alium angelum, aut anam n cognit qd adeid in Gram, ul Bea et Vnioe hypostaticam: unde crea D inde

ad

ad elevationem, sive ut sit subtra Deo ni pot natr attingere comprehendi, hic enim ei exactissima; ni eni pot cognire explte, et qd ad quid e ad sup nalis.

Ex dat Collig 2.do ipsilum obqd aliq entalis si sumanh ut vere poa nalis ni Dispere in sua uirite ei inadeqte effectu supnalis, qf suo loco Dphi sotu Dfine effectui poducendos qe nalem ordem et exigentiam; ad sola Contepi poa obediali dicit ordem ad effectu poducendos supra exigentiam nia ad quos ordinat poducendos sut D elevatione. Colliger 3.o ipsum ordem quem dicit poa obedialis ad effectu supnalis ei nalem, puro nale opponitur altidati D arbitrario, ni uo puro nale opponitur obediali. Collig 3.o poam obedialem ei cam instralem effectu supernaturalis ad ea poducit, qd causa instrialis e illa qua nia sua ni dit proportionem Defectu; ex poa obedialis ni dit nia sua proportioem Defectu supnali: qd & D.o Thoma pit qd ni pot Dcurrere nisi elevata: qd nia sua ni dit proportioem.

Sectio 3.a

An quid sit ipsius detur poa obedialis.

1.a Sna docet ex aptis istis entalis inaggidis dicit ei unam qndam effectum supnalium poductricem, ni dari in aliis poam obedialem. Ita sentiunt vasq. Aluarez, et Alij citati a Dphono disp. 2 v Secte 4.to n. 1.o. 2.a Alij Sna asserit dari in oi entale poam ad quodlibet poducendum, et in aqua ad gratiam poducendam

in inegula

mus ad producendum Angelum &c.a Ita S. g. Thomas L.o in 2am partem disp. 31 sect. 5. c. 6, et disp. 43 sect. 4. n.o 9. Arriaga disp. 11 sect. 5. subsect. 2.a n.o 49 et alij complures quos citat et sequitur S. L. hic a n.o 598, N. 5 et C. Trinitarius in cursu Salmanticensi L.o disp. 2. q. 13 n.o 10788.

Dico 1.o in aliquo entitas datur dignitatem ad potentiam obedientialem activam, quam ad passivam. Ita Doctores supra citati. Probatur, quia ut supra diximus id nequit elevari ad se ipsum producendum; deinde per potentiam supernaturalem nihil potest elevari ad producendum actionem per aliam actionem, cum implicet quod una actio fiat per aliam; deinde nil potest elevari ad producendum odium Dei, ad proferendum mendacium, et ad quodlibet peccatum. Item quoad potentiam obedientialem passivam probatur, quia unus Angelus non potest elevari ad recipiendum alium Angelum, una anima L.r ad recipiendam aliam &c.a

Dico 2.o Si de equalitate que habitudinis peculiaris dignitatis non apparet datur potentia obedientialis tam activa, quam passiva ad statum, et effectum spectata mera rerum ratio sibi improportionabilis. Ita Auctores 2.ae sententiae. Probatur L.o quia non implicat talis elevatio in quaque entitate creata ad quemcumque effectum producendum: ergo non est neganda divina potentia talis obedientia creata, ut per illa valeat specialiter concurrere ad quoscumque effectus divinos contrarios creatos certis terminis coerceri, et peculiarem connexionem exire, non vero generalem quoad omnia.

Sed contra ex Arriaga quia in eo quod Deus elevet creaturam ad quoscumque effectus non reperiuntur duo contraria: ergo ad omnes debet extendi activitas potentiae obedientialis. Probatur

ostati qa ecia rea e obedia ad qdlumq Ds udsuerit:
qd Nº. Prob. 2º. quia xº contrarios intus noster
lis poam obedialem ad D. beam: qo et alias ad
quemlumq efium. Deind. probatq 1º. hoc conspare ex
fide: et contra, quia ex hoc falimus arguim ad alia. Nec
Dº et requiri virtutem inchoatam, qd salet correa ali-
qua qualitas in efu, ut eq intus noster in orde adl. bea
tit correspondentiam in vitalitate.

Sed contra qa in qlibet crea
lis cujuscumq efuit pily dat correspondentia in aliq
qlate, cum saltem in hoc enty deau deumire; sed
hac correspondentia sufficit, sub eo namq producit aliq
ing hi sola hac entis repenit: qd qlitatis crea lit poa
inchoatam ad quemlibet efum pilem producendum.
Neq obstat dicere qd ista correspondia sit in qlate
possimo; nam correspondea pratorum, qua dat in intu
ti virtus e in qlate sati communi, i. abstrahit videlet
in tantas ploves figucondit a nali et sup nali, i. a
vitalitate in aii 1º. et 2º.

Deinde dato qd in causis
nalr operantibus requiratur aliqua specialis qualitas
correns in efu, ni ita dringet in causis supnalr ope-
rantibus; qua in specialis qualitas in ma 1a. adler-
tantum nalitr unionem hypostaticam in aqua ba-
ptismali ad producendam gratiam ut e bis dria. Neq
enim efus ut assi producatur semp postulat p naturam
exigentiam prium, a q producatur, aut minimq q producat

nam

nam neq alia postulant potentiam Creans aut actionem Crea-
tivam, et hi in Eucharistia Creantur; neq item Corpus po-
stulat ubicationem definitivam, neq duo Corpora postulant
ut sint inter se penetrata, et hi possunt esse penetrata et Cor-
pus Christi in Eucharistia est ubi definitive: ergo etc. Unde
vitalitas potentiae ad actus vitales supernaturales requiritur ut potentia illos
eliciat, non tamen ut Deus producat.

Confirmatur nostra Resolutio, quia 2° Thomistae
ex Contrariis quaelibet res est potentiam obedientialem ad recipien-
dum quidquid quod non implicat recipi: quod est ad producendum quidquid
non implicat produci. Antecedens patet quia in nostra sententia datur potentia
obedientialis ad recipiendam Unionem hypostaticam, ut alludit
in corpore Christi Domini. Consequentia probatur, quia sicut ex eo quod actiones
Eucharisticae sint sine subjecto deduximus argumentum ad formas
materiales subjectales, sic ex nostra sententia recipiente Unionem hypostaticam
argumentum deducemus ad alias entitates, in quibus non apparet
specialis repugnantia. Istam Resolutionem intellige
etiam de rebus quae non sunt naturaliter operativae, ut est materia prima
quantitas relatio etc. quia etiam adhuc praecisa quaelibet acti-
vitate sunt subjecta Deo, divinae activitati naturalis nil
confert in ordine ad effectum supernaturalem, nil enim refert quod res
sit activa caloris, ut fiat activa gratiae.

Pro Contraria sententia Objicies 1°.
Ex Pontio de q. q. 20 n° 124. Si aqua haberet potentiam obedi-
entialem ad producendum calorem, haberet potentiam ad sui destruc-
tionem; nam calor producit dispositiones destructivas aquae quae
nunc producit actu calorem; sed hoc implicat: ergo et illud.

Resp.

At dign. maj. certe pariondum destruoem natr, neg. maj obedientii, quae maj; et nullu e inconveniens, qd aqua hcat eam virtutem obedialem, quae natr n pot reduci ad actum. Consistit namq in eo qd ipsa aqua subiecta sit de se entitas subiecta Deo, et capax producendi qd qd n implicat; deinde q ut constat ex dd n e exigentia aliq. ad ipsa subjectio. Probat hoc exemplo: qlibt namque crea e obediens Deo, ut ab eo destruatur omne, et illa obedientia e ipsummet ee crea: qo et quaelibet crea habit pam, seu erit Deo obediens ut producat qlibet sui destructivas. In dicta scholi de ppdit Zonticq q bis poa obe dialis sit aptitudini mansivam ad suos effect, tam ubi aqua sit poa obedientialis eerit aptitudo aptum ad calorem, et consequenter natr appetere sui destruoem. in mra bri ma neganti eam aptituid ostenderit producimus et argu mos non urget.

Obj. 2do Non repugnat de poli crea aliq. qua n habeat poam obedialem ad qd det; Δ multu e offendendum ut asseramus q talis crea cap n ee sibi ibi in ea eoe: qd dd Ce nego maj q. quaelibet crea e de sua eoe poli obediens Deo ad quid qd n implicat.

Obj 3. Ex varquo: ante elevationem potentia obedientialis e improportionata ad effectum supernaturalem: qo etiam post elevaoem. Idem argum fit in tuim ut v beata, qd contrarij tenent solvere. Resp. n neg. loam q ante elevaoem n e crea in statu supernaturalitatis, maj. n post elevaoem.

Instabis

hypostasis elevaō ň educat entem: ḡo semꝑ ē improportionata. Sed Dtra 1.° quia ē ead insita in intu Dei v̇bīcā, et ṁā 2.ᵈᵘ unionis hypostaticā. Contra 2.° qd sine concursu Dei ň pōt cā 2.ᵃ operari et hī hīs concursus ň emittet entem cā 2.ᵃ ḡo quamvis elevaō ň emittet entem, poterit entis sit elevaō producere hypostaticas.

Obјeċ 4.° Si in ᵍᵏᵃ et Ĝrā daretr pōa obedientialis ad qdlīt, daretr virtus infinita, ijsilbō sufgqui Lae ň datr: ḡo dā. Loahr Maj quia hī si infinita: ḡo virtus ad illa dat eē infinita. Sed Dtra quia intellectus noster qꝫ totam creationem aḡē pōt producere intellectiones infinitas, ň dūt infinitas: ḡo sibi N.° et ň ad argum. Nego Maj. ad probationem. Dist. āj. Si ea virtus sit productiva infinitorum effectuum simultaneā & per elevationem a Deo procedentem, nego ānt. si sit sibi productiva infinitorum effectuum, Dtd ānt. Cum nō pōa obedientialis producat per elevationem infinitas qd sit successive infinita ň pōt dī qd Lrāa virtutem infinitam.

Obјeċ 5.° Ex Comin: Si in ōi Ĝrā daretr pōa obedientialis ad qdlīt poēt brutum intelligere, et amare, oculus poēt audire, et auditus videre N.° pōt ēi p.° nos brutum efficere, et decipere intellectionem, auris visionem, auditionem oculus N.° ḡo et intelligere videre audire: quamvis eā ň sint apta nāh ad illa, esse talia erunt supernāturā. Sed hoc ň ē dicend: ḡo neque illud eꝫ q sequitur. Dist. 2.° opso Neg.° ānt. et illius probationem ň eā ōe subiectum, qd ē aptum ad aliqm Ĝrām recipiendam, ideo ē aptum ad illius effectum formalem, et formalem denominationem; nam hoc tantum virtutem activam et passivam requirit capacitas ad ipsum effectum formalem. Spirituum sicut dignis albedinem receptam in Angelo ň facere illum album, sic ē gratia habitualis ň denominat per visionem D. Filium adoptivum

Dei

Dei Silicet denoad beliquoz loes, qd Sicilet xpus n e capax
adoptionis 2 sit filius nalis Dei e sic de alius expressis ad rude
re a apud ophim S. Thom. 60 6.

Unde quamvis vis pot elevari ad produ-
cendu, et recipiendu esset s.a nalis, n tn pot elevari ad proportionem,
seu connaturalitatem ut ita dicam ad esset vitalis ipsius, neque
en p elevaoem mutantur rerum ea, ut eam pota elevaoe
sit subto connalis esset ipsius vit, q antea ipsius n erat: sicut
en elevao n pot efficere qd vita connalis unita subto capali nos
potestas suum esset vitalem, ita n pot facere, qd difficienti subto
capali potestas esset vitalis.

Quamvis go brutum efficienti ad producen-
dum, et recipiendum actus intellectus, et volitionis, go ideo poterit elevari,
ut p eos intelligat et velit, qd sicut de facto p portio sibi; idem
dic de oculo qm audionis, et de potentia auditiva qm visionis; neque
en pot Ds facere, qd imaginatio bruti sit intellectus aut voluntas, et
qd oculus sit auris, et inde e qd nequit efficere ut brutum intelligat
et velit, oculus audiat, et auris videat.

Urgent recentiores aliqui, et quaerunt unde sci-
mus qd brutum n sit capax intelligendi, et amandi, oculus audi-
endi, et auris videndi. Sed 2.o et unde illi sciunt brutum et
lapidem n ee subto capalem denoaois persona a personalitate
Dei sibi unita, cum sit coe Theologorum illas subeas ee assumpti-
biles, et filios adoptivi, et amici Dei. Unde et sciunt materiam
seu corpus xpi n ee gratum, et amicum, et filium Dei? qd q
ipsi respondeant, dicimus et nos et his impertinentibus pertinenter
gi illos arguentia, nec certe video cur magis teneat hoc qm

bruti

bruti ē capax productionis et delectationis actus instus: qd ē capax in-
ligendi, qm hac; Corpus Xpi, aut Leo ē capax personalitatis digna
increata: qd ē persona, gratus, amicus, et Filius Dei! Nec Cur
sit legitima hæc Coñ: imaginao bruti apta ē obediẽ adestringen-
du et recipiendum intelleõem: qd ē p̄ā pars intellectiua, magis qm
hæc: Nā Lª aut equus ē capax obedialiter ad tradam subjectam
nā roalis: qd ē nā roanis. Ratio aut unde colligamus in bruto
ni ē capabilitatem earum denominationi ē qa plurima inde sequeren-
tr absurda, scilet qd equus et Leo eent Dei, amici Dei &c; qd aute
bruti actus et Sᵒ rialis efficiat, quid incomodi!

Quæres quænam sit ratio requirata a Xpo
plerset seu efum Patrem et denoaem in Sudo! difficile ē in hac
certam rationem assignare; dicet hi Deponus, ut Xpo plerset ossium
Patrem, requirit ut sit subtum ni petat item Datum, qa hi petat
hic subtum: ex qua fit ut sit Vbea ni sit corporalis aia, aut Angelo
aia hi, et Angelus sit substa corralia Vbea, et hac suomo ē rao
cur auditio ni redderet oculum audientem, nec visio aurem viden-
tem, intelleo bruti aut lapem intelligentem, quantumuis in hij mira-
bilit conerenti.

Obiec 6º: Si ē filius p̄ā obedialis, data ē
de facto in Carne Xpi Domini; atq Sancti Pres dicunt ee soli-
us Divinitatis patrare miracula: qd lex. Rdari hinc virtutem
ppo Dº Sancti eñ Pres sol adscribunt miracula Divinitati, non
qa Xpi Carnitas ad ipsa miracula ni concurreret elevata, et qa tanto
intervallo superant vires Carnitatis sm se sumpta, ut quasi
nil Carnitas ad ipsa miracula conferre videatur. Sicut cum puer
sub concurso eleuat ingens pondus, eo Sū dicit qd solus [illegible] im-

mortalis

tatis et qd sicut sit dij qd bonitas creat. et immortalitas cum immortalitate et bonite creaturis conferri nequid.

Urgetur ultimo contra potentiam obedientialem in creaturam: activitas in actu 2do ecatur superioris altivitatem in actu 1o; sicut vitalitas in actu 2do ecatur superioris vitalitatem in actu 1o. Sed vitalitas in actu 2o non potest egredi nisi a principio naturaliter vitali in actu 1o. ergo et activitas in actu 2o non potest egredi nisi a principio activo in actu 1o. Resp. dist. Sic est 1o 2. in. 60 dist. magna altivitas in actu 2o supponit ecatem altivitatem in actu 1o naturalem, vel obedientialem, concedo, semper naturalem, nego maior: Itaq activitas naturalis in actu 2o supponit activitatem naturalem in actu 1o et altivitas obedientialis in actu 2o supponit altivitatem obedientialem in actu 1o.

Exemplum de vitalitate in actu 2o non urget, nam vitalitas in actu 2o ideo debet supponere vitalitatem in actu 1o quia vitalitas in actu 1o cum sit principium motus ab intrinseco, nisi sit naturalis fictitia est: debet igitur activitas actus vitalis supponi naturalis, quod omnis naturalis non minuit, neque est minus, neque ad actum quia vitam tendam potest elevari, cum vita quae talis fiat per motum ab intrinseco, et debet esse principia activa ad illam motum; Eximie est quod si potentia possibile vel impossibile universa intellectio Dei nullum Angelo aut Deo, neque Angelus neque Deus possent per illam minuere: unde omne minus creaturam constituit sub principio naturali minuente, quod hic ad principium activum potentiae ut dici intelligitur.

Disputatio 8a

De Causa Finali.

Contr

Continet novem Sectiones: 1a inquirit quid et quotuplex sit finis. 2a an finis sit vera et legitima causa; 3a de conditionibus ad finaliter causandum. 4a de causalitate causae finalis. 5a de effectibus. 6a quod agentia operentur propter finem 7a an idem numero effectus possit dependere a duplici fine totali? 8a an Deus possit exercere totam causam finalis proxima de fine ultimo.

Sectio prima

Quid et quotuplex sit finis.

Finis definitur ab Aristotele: id, cuius gratia aliquid fit, quam definitionem aliis verbis sic tradunt Aliqui: finis est propter quem consequendum aliquid fit, ut sanitas propter quam fit deambulatio et sumptio pharmaci: itaque id, quod fit, et intenditur propter aliud est medium, id vero, propter quod aliud intenditur est finis, unde in eo differunt finis et medium, quod finis amatur propter se, medium vero propter finem, ut sic sanitas est finis qui amatur propter se, deambulatio vero, et sumptio pharmaci est medium quod amatur propter sanitatem.

Advertere tamen hic possibile unam eandem rem esse sub medium, et finem diversorum, si in ipsa reperiuntur bonitates disparatae: sic deambulatio potest amari, quia jucunda, sub qua ratione est finis, et quia utilis ad sanitatem, et hinc amatur ut medium; idem est de cibo, qui potest appeti, et propter se quia est delectabilis, et propter sanitatem, quia est utilis ad illam. atque delectabilitas et honestas sunt constitutivae finis, utilitas vero est constitutiva medii: quod ipsum tenti cala-

Cala